

[Indenrigsministeren.]

der, at man paa Grund af det mindre Kurs- tab foretrækker 5 pCt.s Typen, ogsaa fordi det giver en mindre samlet Gæld. At aabne en ny Serie er jo ogsaa for saa vidt fornødent, som den 4½ pCt.s Serie, man aabnede i 1925, snart er udtømt. Da Lovforslaget var under Forberedelse i Indenrigsministeriet, regnede man med et Udlaan i denne Serie paa ca. 23 Mill. Kr., saaledes at der skulde være ca. 7 Mill. Kr. tilbage. Serien omfattede, som ærede Medlemmer vil erindre, i alt 30 Mill. Kr. Men det har vist sig, at i den Tid, Lovforslaget har været til Behandling her i den høje Rigsdag, er Laanebeløbet vokset med mellem 2 og 3 Millioner, saaledes at man nu ligger med et Udlaansbeløb oppe paa mellem 25 og 26 Mill. Kr. Med andre Ord, i Løbet af meget kort Tid vil den Grænse være naaet, som var sat for 3die Serie, og jeg tror ikke, at Øjeblikket vilde være inde til dermed at bortfjerne Statsgarantien. Altsaa, en ny Serie vilde der blive Brug for, og udenom Statsgarantien vil man paa nærværende Tidspunkt ikke kunne komme, bl. a. og ikke mindst fordi Aarsagerne til, at man maatte skride til Statsgaranti, formentlig endnu er til Stede — det synes Kursniveauet sammenlignet med Kursen paa andre Kreditforeningsobligationer ganske tydeligt at vise.

Det hele, der sker, er, at man giver sønderjydske Laansøgere en Valgfrihed mellem 4½ pCt.s og 5 pCt.s Typen, og det synes mig besynderligt, at man fra konservativ Side saa afgørende vil tage Stade derimod. Jeg ved ikke, om jeg tør nære Haab om, at man paa dette Punkt vil naa til en anden Erkendelse end den, der nu har fundet Udtryk gennem Ordførerens Udtalelser her i det høje Landsting. Jeg vilde se det med Glæde, men skulde det ikke vise sig at blive Tilfældet, saa haaber jeg dog, at der maa være et tilstrækkelig stort Tal her i Tinget til at gennemføre Forslaget, saaledes at den Adgang, som det aabner Udsigt til for sønderjydske Laansøgere, virkelig kan blive tilvejebragt.

Jefsen Christensen: Jeg kunde blot ønske at gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) fremkom med; jeg kan efter de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister nu fremsatte, fatte mig ganske kort.

Det, samtlige Bestræbelser efter Genforeningen gik ud paa, var at faa de sønderjydske Gældsforhold ordnet paa den Maade, der tjente den sønderjydske Befolk-

ning bedst. Det er rigtigt, at der den Gang var delte Meninger om Fremgangsmaaden, og jeg vil sige nu, at jeg personlig var Modstander af Monopolets Givelse til Kreditforeningen, før Kreditforeningen blev oprettet. Da man saa i 1925 stod overfor nye Overvejelser med Hensyn til, hvorledes man bedst kunde afhjælpe de økonomiske Vanskeligheder i Sønderjylland, ad hvilke Veje man bedst kunde komme Befolkningen til Hjælp — den skulde jo have alle sine Kreditmidler Nord fra —, var man paa ny fra visse Sider inde i Overvejelser om, hvorvidt man ikke skulde ophæve Monopolet og give andre Kreditforeninger Adgang til de sønderjydske Landsdele indenfor Sønderjyllands Kreditforenings Omraade.

Der blev umiddelbart efter, at Rigsdagen var gaaet med til at give Statsgaranti for en ny 3die Serie i Sønderjyllands Kreditforening, nedsat en saakaldt Sønderjyllands Realkreditkommission, i hvilken det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds' Kollega, det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede), havde Sæde. Denne Kommission kom i sine Overvejelser med Hensyn til Prioriteringen af de sønderjydske Ejendomme til det Resultat, at det Spørgsmaal, der maatte komme i første Linie, var dette, ad hvilke Veje man kunde afbøde en Sænkning af Kurserne paa den store Obligationsmængde, der nødvendigvis maatte fremkomme, fordi hele Landsdelen paa een Gang skulde ind under Prioritering. Det Resultat, man naaede til, var da dette, at overfor en selvstændig Sønderjyllands Kreditforening kunde man forvente, at Staten, Nationalbanken og mange private Faktorer her i Landet vilde gaa til en Støtteaktion med Hensyn til Opretholdelse af Kurserne, hvilket man ikke vilde kunne gøre i det Øjeblik, det var samtlige gamle Kreditforeninger her i Landet, der skulde foretage Prioriteringen i Førsteprioritetsomraadet af Sønderjylland. Jeg skal med den højtærede Formands Til-ladelse oplæse en Passus af denne Kommissions Beretning, der altsaa ogsaa er underskrevet af det ærede 14de landstingsvalgte Medlem, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds' Meningsfælle her i Tinget. Der staar Side 5:

„Omprioriteringen af Ejendommene i den generhvervede Landsdel var en Genforeningsopgave, til hvis Løsning der kunde ventes en Indsats af det kapitalanbringende Publikum, Institutioner saavel som af private. Forventningen herom er ikke blevet skuffet, og baade Staten og Nationalbanken har efter Henstilling fra det sønderjydske Kroneudvalg gennem-